

Giới thiệu Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người

Truyện Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người thuộc thể loại truyện teen. Trong lòng vui vẻ cầm giấy khám thai về thì bắt gặp chồng đi quá giới hạn, lại còn bị ép buộc còi hết đồ để chơi 3P. Hôn nhân không chỉ có như thế.....

Lúc đầu ngược nữ chính sau này ngược nam chính

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Bầu trời xanh lam như nước, cây cối xanh um tùm, tiếng cười vui đùa vô tư của những đứa trẻ giống như vịnh biển không có sầu lo. Tất cả đều tốt đẹp như vậy.

Diệp Cẩm Tú cầm giấy báo cáo đứng ở cửa bệnh viện, nhìn kết quả siêu âm trên tay. Cô điềm tĩnh, trên mặt hiện lên nét cười thỏa mãn. Bên tai nhớ lại những lời bác sĩ dặn dò Dự phu nhân, chúc mừng cô mang thai, giai đoạn trước khi thai nghén là quan trọng nhất, cô phải chăm sóc bản thân thật tốt

Cô ngẩng đầu, hướng lên bầu trời xanh thẳm, trong lòng một mảnh trong vắt. Cô đưa tay vuốt ve phần bụng ôn nhu Bảo bối, mẹ nhất định sẽ để con bình an vô sự

Về đến nhà, nhìn quanh đại sảnh không thấy bóng dáng Dự Tri Diệp, cô không khỏi có chút thất vọng.

Cùng hán kết hôn ba năm, giữa hai người không có bất kì tình cảm gì, cho dù như vậy, cô cũng hi vọng là đem tin tốt mình có thai này nói cho chồng biết.

Vừa mới bước lên thang lầu, liền nghe từ thư phòng truyền đến thanh âm kịch liệt những tiếng kêu rên

Diệp Cẩm Tú ngừng lại, đứng trước cửa phòng, ngón tay run run nắm chặt tay cầm cửa, chần chừ đẩy cửa phòng ra. Trong thư phòng, một nam một nữ chính là đang ở trên ghế sofa hô mưa gọi gió.

Người phụ nữ kia dáng người nóng bỏng, đường cong tuyệt đẹp, tóc dài quấn che khuất khuôn mặt, lúc này đôi môi đỏ mọng điểm lệ đang quấn lấy thân người nam nhân

Nghe thấy thanh âm, người phụ nữ kia ngẩng đầu, tóc quấn lướt xuống lồng ngực cường tráng của nam nhân. Cô ta sợ hãi, thanh âm kiều mỵ vô lực, Diệp, cô ấy về rồi.

Diệp Cẩm Tú vành mắt ươn ướt thân thể như bất lực, lão đạo dựa vào khung cửa, tay nắm chặt tay cầm cửa, mới không để cho chính mình ngã xuống, thân thể nhịn không được run rẩy.

Trên sofa truyền đến tiếng cười lạnh của nam nhân, tiếp theo, hán ôm Ngải Ly ngồi dậy lộ ra vẻ khinh bỉ. Lông mày rậm của hán nhíu lại, môi mím chặt khinh thường và đầy chán ghét, đôi đồng tử dài hẹp đen nhánh ẩn chứa sự băng lãnh lại biến hoá kỳ lạ, giống như sói nhìn chăm chăm trong màn đêm

Dự Tri Diệp đứng lên. Hân thân hình cao lớn, so với người mẫu lại vẫn tiêu chuẩn hơn, tám khối cơ bụng hết sức rõ ràng, thân dưới vây quanh một lớp khăn tắm. Tuy như vậy, lại lộ ra sự rắn chắc ở cẳng chân.

Diệp Cẩm Tú não đại trống rỗng, giống như đánh đòn cảnh cáo, làm cho cô căn bản không kịp phản ứng.

Dự Tri Diệp cúi đầu, hôn lên trán Ngải Ly một cái, Ngải Ly đầu kê đầu hán, vẻ mặt sùng nịnh ngọt ngào

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Diệp Cẩm Tú tâm như tro tàn, hán chưa bao giờ làm những động tác ôn nhu dịu dàng như vậy đối với cô. Đầu óc trống rỗng không được! Diệp Cẩm Tú mày nên lập tức rời đi

Dụ Trì Diệp vẫn chưa định đi về phía cô , chỉ là tựa vào sô pha, cầm lấy bao thuốc trên bàn trà, trong tay là bật lửa sa hoa

Hắn nhẹ nhàng hút, miệng phun ra một vòng sương khói.Lại đây.

Hắn thanh âm khàn khàn, không có bất kì cảm xúc. Những lời này, rõ ràng đang nói với cô. Diệp Cẩm Tú không có ý định muốn đi qua. Hắn lại hít một hơi, vòng khói phả vào mặt Ngải Ly, Ngải Ly ở trên ghế sofa không ngừng Khách khách Cười.

Dụ Trì Diệp mày rậm nhíu lại, trêu tức nhìn về phía Diệp Cẩm Tú, Chúng ta ba người cùng chơi, như thế nào?

Dụ Trì Diệp cơ hồ là không suy nghĩ, liền nói thẳng ra. Diệp Cẩm Tú hận không thể xông lên tặng cho hắn mấy bạt tai, đúng là cô không thể làm như vậy.

Cô hít thở sâu một hơi, nhanh chóng ổn định cảm xúc, lồng ngực đau nhói khó chịu, tựa như tim bị dao cắt ,khóe miệng cô tạo nên một đường cong,miền cường tươi cười, nhưng trong lòng lại đang nhỏ máu. Ha,Không đâu hai người từ từ chơi đi.Cô ngón tay buông lỏng, đáy lòng cũng rất cực kiên định cho dù đau đến đâu cũng phải cố cười.

Dụ Trì Diệp thấy nụ cười của cô vô cùng chường mắt, hắn chán ghét nhìn về phía cô, giống như cô đang làm phiền đến họ.

Hầu hạ tôi, là bốn phận của cô. Hắn dập tắt tàn thuốc, đi tới cửa, bức nàng đến góc tường, tay chống khung cửa, trên mặt lạnh lẽo nổi ý cười chế giễu, đáy mắt ghét bỏ.

Như thế nào, không muốn làm Dụ phu nhân nữa?

Trong giọng nói trào phúng, giống như một quả bom hẹn giờ, Diệp Cẩm Tú ngẩng đầu, vẫn không nhúc nhích nhìn hắn.

Hắn khóe môi vẫn dập dờn mùi thuốc lá. Cô biết, Dụ Trì Diệp sẽ không đối xử ôn nhu với nàng, lại càng không đối tốt với cô, cho dù là một chút.

Hắn vòng ngón tay của lên vành tai cô,tùy ý trêu chọc , cô nghiêng đầu sang chỗ khác, cố nén đáy mắt ủy khuất.

Ba năm này, cô ngày ngày giống như bị địa ngục dày vò. Nhưng cô vẫn muốn ở lại bên cạnh hắn. Là cô điên rồi sao?

Bờ môi hắn kẻ trên trán cô vén tóc, khinh bỉ cười rộ lên: Năm đó, ba cô trăm phương nghìn kế đưa cô dâng tặng tôi, không phải là muốn làm tôi vui sao?

Người đã mất rồi , hắn vẫn còn bồi nhọ ba cô như vậy. Diệp Cẩm Tú tim như bị dao cắt, biện giải: Ba em chỉ là muốn em được hạnh phúc,chứ không phải là để em đến làm đồ chơi anh!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Biện giải như vậy nghe cũng quá cứng nhắc đi. .

Dụ Trì Diệp thấp giọng cười nhẹ , trong ánh mắt trào phúng càng ngày càng thâm, hắn vòng tay nắm chặt thân thể của cô, thân thể cô vô lực dựa vào tường.

Cánh tay hắn giống như đúc bằng sắt, gắt gao đem bao lấy cô, để cho cô giống như bị đeo gông xiềng, không thể trốn thoát. Đầu cô cũng va vào vách tường, thân thể cảm giác được vách tường truyền đến lạnh lẽo, cô đáy mắt chứa đầy nước. Môi vì cắn trở nên trắng bệch, cô vẫn cảnh cáo chính mình, không thể khóc, nhất định không thể khóc. . .

Đỉnh đầu truyền đến tiếng nói của hắn, Một khi đã như vậy, bây giờ tôi có thể cho cô tính phúc. Trong phòng còn có Ngải Ly, nhưng mà Dụ Trì Diệp lại có thể hoàn toàn coi như không có.

Diệp Cẩm Tú liều mạng vùng vẫy,cô cũng không có thể trước mặt nữ nhân khác bị Dụ Trì Diệp làm nhả!

Dụ Trì Diệp, anh điên rồi có phải hay không!

Cô thân thể như rắn trườn nỗ lực thoát ra khỏi vòng kiểm soát của hắn. Bàn tay nóng bỏng to lớn của Dụ Trì Diệp nghe được tiếng gào phản kháng của cô hắn càng thêm hưng phấn, thanh âm cũng tăng lên.

Tôi rất lâu không có chơi đùa ba người rồi.

Nghe nói thế, Ngải Ly cũng từ trên ghế sofa đi xuống, tiến đến phía sau hắn,vòng tay ôm chặt lấy eo hắn, ngón tay từ từ mon trón rồi trượt xuống lưng.

Diệp, anh thật sự là đáng ghét a, anh xem, anh dọa Dụ phu nhân sợ rồi.

Diệp Cẩm Tú nằm úp sấp ở trên tường, nghe được phía sau truyền đến âm thanh ồ ồ ạo ạo của cô quay cuồng, cảm thấy được nồng đậm sự ghê tởm!

Thừa dịp Dụ Trì Diệp chú ý đến Ngải Ly, cô dùng hết toàn lực, đẩy Dụ Trì Diệp ra thoát khỏi sự giam cầm, Dụ Trì Diệp, anh quá đáng lắm rồi!

Cô hướng ra khỏi phòng, vừa đi vài bước, cổ tay đã bị hắc tím chặt.

Dụ Trì Diệp lạnh lẽo không hề cảm tình thanh âm vang lên, Sao vậy, còn chưa xong mà, đã muốn chạy sao?

Ngải Ly đặt môi lên bả vai Dụ Trì Diệp, về mặt đắc ý nhìn về phía cô, Dụ phu nhân, chúng ta cũng nhau chơi đi, phương diện này của Diệp rất là lợi hại đó nha.

Thanh âm kiều mị của cô ta, làm cho Dụ Trì Diệp trên mặt hiện lên một tia cân nhắc ý cười, hắc ánh mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm Diệp Cẩm Tú.

Diệp Cẩm Tú dùng lực vùng vẫy bỏ tay ra: Dụ Trì Diệp, anh buông tay ra!. Vừa dứt lời, hắc bỗng buông lỏng, để cho thân thể của cô mất thăng bằng, ngã sấp xuống, phía sau lưng là hàng rào ở cầu thang, cánh tay cũng đụng phải lan can sắt đau đớn kêu lên một tiếng

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Thân thể đau đớn, cũng đau sánh được nỗi đau tê dại trong lòng?

Ngải Ly kẻ sát ngực Dụ Trì Diệp thốt lên một tiếng kinh ngạc: , Ai nha, Diệp, vợ của anh không muốn bị anh chạm kia, có phải cô ấy ghét bỏ anh hay không?

Nghe được lời này của Ngải Ly, Diệp Cẩm Tú ngẩn đầu, nhìn thấy miệng cô ta cười khiêu khích, giống như cảm giác đau ở tim cô.

Ngải Ly chăm chú nhìn sắc mặt Dụ Trì Diệp, Còn em rất yêu rất yêu anh nha. . . . Diệp Cẩm Tú môi run rẩy, hai người ân ái trước mặt cô vô cùng chói mắt. Mà Dụ Trì Diệp lại trưng cặp mắt lạnh như băng đang tràn đầy ý trêu đùa nhìn cô. Tâm can cô trong nháy mắt rơi vào đáy vực sâu.

Cô đã sớm biết, toàn bộ chuyện đều là Dụ Trì Diệp muốn làm nhục cô mà thôi. Dụ Trì Diệp bình thường đã chẳng muốn đụng chạm cô, nếu hôm ấy hắc không uống say muốn cô, thì cô vĩnh viễn không có khả năng mang thai.Hắc làm sao lại có thể muốn cùng nàng 3P?

Cô vùng vẫy đứng lên, ánh mắt quật cường nhìn về phía Ngải Ly, cười lạnh, Đây! Biết vì sao cô vĩnh viễn không thể làm được chức Dụ phu nhân này không?

Ngải Ly sắc mặt cứng đờ, cô vẫn giữ nụ cười, Bởi vì tôi vĩnh viễn không hạ tiện giống như cô. Cô gần từng chữ, nói rõ ràng rõ ràng. Nhưng lại không để ý sự chán ghét trong mắt Dụ Trì Diệp

Diệp Cẩm Tú nén xuống đau đớn từ cánh tay truyền đến, xoay người chuẩn bị vào gian phòng.

Đứng lại.

Dụ Trì Diệp không hề cảm tình gọi lại cô, góc cạnh rõ ràng làm cho người ta ngẩn ngơ, con ngươi đen tràn đầy cao ngạo và khinh thường.

Tôi kêu cô đi?.

Ngải Ly vừa nghe, nhướn mi đầu, đắc ý dựa vào lồng ngực khỏe mạnh vạm vỡ của Dụ Trì Diệp, trong mắt rung rung, ra vẻ ủy khuất nói: Diệp, cô ta nể em hạ tiện kia...

Diệp Cẩm Tú biết, bọn họ là không dễ dàng buông tha chính mình. Cô nắm chặt tay chậm rãi không bước tiếp. Dụ Trì Diệp trên mặt hiện lên một tia cười lạnh, Nói bảo bối của tôi hạ tiện?

Diệp Cẩm Tú im lặng không nói, trong lòng như nước sông quay cuồng.

Tôi thấy, cô so với cô ấy càng hạ tiện hơn.

Hắc môi mỏng nhấp nhẹ, ánh mắt sắc bén quét một vòng toàn thân Diệp Cẩm Tú, Xin lỗi bảo bối của tôi! .

Diệp Cẩm Tú đứng không nhúc nhích, muốn cô xin lỗi tình nhân của anh ta, nằm mơ đi. Hấn Tựa hồ nhìn thấu suy nghĩ của nàng , Dụ Trì Diệp lạnh lùng nói: Không xin lỗi cũng được, Diệp gia gần đây hình như không được bình yên cho lắm...

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Trong lời nói có ngụ ý, Diệp Cẩm Tú nghe không hiểu lắm. Cô siết chặt tay lại, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay. Cô đã sớm nên biết, Dụ Trì Diệp sẽ không để cho cô thoải mái. Thực xin lỗi. Cô thấp giọng nói giống như gió đêm cuối mùa xuân làm cho người ta nghe không rõ lắm.

Ngải Ly ngã vào lòng Dụ Trì Diệp , nghe được lời xin lỗi không tình nguyện của cô, nở nụ cười, Dụ phu nhân, tôi không giận đâu, chỉ là Diệp quá nóng giận mà thôi. Ngải Ly đẩy trách nhiệm đi sạch sẽ như không liên quan, Diệp Cẩm Tú đứng tại chỗ, đi cũng không được, ở lại cũng không xong. Cúi đầu, sắc mặt kém tới cực điểm.

Dụ Trì Diệp nhìn sắc mặt Diệp Cẩm Tú, cô tuy nhiên không tính là khuynh quốc khuynh thành, nhưng lại có khuôn mặt thanh thuần vô hại, lại mang ý vị sâu xa.

Không thành ý.

Dụ Trì Diệp nhíu mày,khuôn mặt có ý giễu cợt, nhìn cô càng thống khổ, hấn lại càng vui vẻ.

Đem đồ trên người cô cởi sạch đi, tôi liền tha thứ cho cô.

Hấn lười biếng ôm Ngải Ly, không để bị lãng phí thời gian, Tôi đếm 10 giây.

Diệp Cẩm Tú ngây ngẩn cả người, cô kinh ngạc nhìn về phía hấn, hấn môi mỏng hé mở, đã bắt đầu đếm ngược thời gian, Mười, chín...

Đầu óc cô rối loạn , biết rõ ở trước mặt hấn, cô cả một con chó cũng không bằng.

Cô nhắm mắt lại, đem nước mắt nuốt trở vào trong , ngón tay run, di chuyển đến khuy áo thứ nhất.

Cô Cởi áo khoác ra, lộ ra bên trong áo len vàng nhạt, cô đem áo len cởi tiếp xuống, ánh mắt không chút tình cảm, tóc cũng rối một đoạn. Ngón tay cởi bỏ áo trong, lộ ra cái cổ thon dài, da thịt trắng tuyết giống như Ngọc Thạch . Quần áo trong bọc bởi thứ no đủ tròn, làm cho cổ họng hấn nóng lên, thân thể khó chịu.

Ánh mắt theo đầu ngón tay cô một đường đi xuống, hấn chỉ cảm thấy bụng dưới có một cổ lửa hừng hực thiêu đốt. Trong đôi mắt, tựa hồ cát sắp phun trào. Đầu ngón tay cô di chuyển đến khuy áo thứ tư, hấn không nhìn cô quay đi Đủ rồi

Diệp Cẩm Tú dừng tay lại, hấn đem áo bành tô ném lên người cô, ôm Ngải Ly nhìn cô, hấn không bố thí cho cô chút ôn nhu nào Cô quả nhiên là tiện.

Nói xong, hấn ôm Ngải Ly một lần nữa vào thư phòng, Diệp Cẩm Tú trầm mặc,thân thể run rẩy ở trong không gian phòng.

Ba năm trước đây, hấn vẫn luôn giống như Minh Tinh.

Chính là vì hấn cùng chị gái yêu nhau nên tâm ý của cô ,vĩnh viễn vĩnh viễn cũng không thể nào nói ra được.

Đến sau cùng, chị ra nước ngoài, cô bị ba gả cho hấn, cô cho rằng cuối cùng cũng có thể gặp được hoàng tử trong mơ rồi, lại không nghĩ rằng, cô không phải là cô gái lọ lem may mắn đó

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6:

Nước mắt nóng hổi rơi trên áo len, trong tay vẫn nắm chặt giấy báo mang thai. Trong thư phòng lại truyền đến ngày càng nhiều tiếng kêu. Tâm can cô đã sớm đau mà không kiềm chế được

Vừa sáng sớm, Diệp Cẩm Tú xuống lầu chuẩn bị bữa sáng. Dụ Trì Diệp nhìn cũng không nhìn, tràn đầy lãnh đạm: Cho cô năm phút , cùng tôi về nhà cũ một chuyến. Diệp Cẩm Tú nghe xong, vội vàng tháo tạp dề chạy lên lầu khoác chiếc áo, thuận tiện thoa thêm một tầng son thực vật, làm cho của khí sắc của cô xem ra không đến mức quá kém. Tối hôm qua cô lại mất ngủ. Bên ngoài biệt thự dừng một chiếc xe sergei số lượng có hạn, đây là chiếc xe Dụ Trì Diệp thích nhất. Tay cô mới vừa chạm vào cửa xe, cửa kính liền hạ xuống, Dụ Trì Diệp mang theo chiếc mắt kính bản lớn che khuất nửa gương mặt, hần về mặt lãnh ý, hơi có chút không kiên nhẫn Cút ra phía sau ngồi. Tay cô như chạm phải điện rụt trở về, Diệp Cẩm Tú vâng lời mở cửa sau ra như thuận ngồi xuống. Dụ Trì Diệp sắc mặt lúc này mới dịu đi một chút. Hai người trên đường không nói chuyện, Diệp Cẩm Tú cúi đầu gầy ngón tay, cảm giác được trên người hần phát ra hần ý, cô cũng không muốn nói bất kì chuyện gì.

Vừa tới nhà cũ, Diệp Cẩm Tú theo sau lưng hần, không dám thở mạnh.

Dụ Gia là một trong mười đỉnh cấp thế gia trên thế giới, thế lực đương nhiên không thể xem thường

Dụ Gia là ngôi nhà trăm năm, là một báu vật quý giá, ở mỗi căn phòng đều tiếp nhận ánh sáng nằm sát nhau và diện tích lên đến hàng ngàn mét, trưng bày những bức tranh thời xưa mà cả cuộc đời Dụ lao gia sưu tầm được. Đương nhiên, Diệp Cẩm Tú cũng vô tình nhìn thấy, mà còn, hôm nay trở về, chỉ là để cô gặp mẹ chồng. Dụ Gia theo phong cách cổ điển, đi đến đại sảnh , liền nghe bên trong truyền đến tiếng cười duyên dáng, nhẹ nhàng. Diệp Cẩm Tú ngừng tại chỗ, còn đang tại do dự, Dụ Trì Diệp đã đi vào.

Dụ phu nhân vừa thấy hần, vội vàng đứng lên, cười nói: Trì Diệp, cuối cùng con cũng chịu về rồi à?

Nhưng lại thấy phía Dụ Trì Diệp là Diệp Cẩm Tú ,khi đó, sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống, không mặn không nhạt: Đến rồi.

Diệp Cẩm Tú biết, cô không có quyền hành gì, chỉ có thể cung kính tới nghênh tiếp, dịu dàng Mẹ.

Dụ Trì Diệp chẳng muốn thấy cô, liếc cô một cái, liền dựa người trên sofa.

Một người trẻ tuổi xinh đẹp đi tới, yếu điệu cười nói: Ái chà, Đây chính là đường tẩu xinh đẹp đấy à? Đường ca, ánh mắt của anh tốt thật đó.

Diệp Cẩm Tú nhận thức được nữ nhân này, cô ta và Diệp Minh Châu là bạn tốt, Dụ Lộ Lộ, cũng là đường muội của Dụ Trì Diệp

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7:

Nghe nói như thế, Diệp Cẩm Tú cũng im lặng, Dụ Lộ Lộ khần trương lời kéo cô, ngồi xuống.

Đường tẩu, ngồi xe mệt rồi chứ? Để em rót cho chị chén trà.

Dụ Lộ Lộ đứng dậy, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn đầy ý cười, đáy mắt, xẹt qua một tia ác độc.

Diệp Cẩm Tú liền vội vàng kéo cô: Không..Không cần đâu..

Nào nào nào! Rót trà cho khách là chuyện nên làm mà. Nói xong, Dụ Lộ Lộ cười đi vào phòng bếp. Những lời nói vừa rồi, làm cho Diệp Cẩm Tú cực kỳ không thoải mái. Rót trà cho khách,thì ra cô tại Dụ gia, vẫn luôn là người ngoài. Dụ phu nhân ngồi bên cạnh dựa vào Dụ Trì Diệp, từ ái cùng hần nói giỡn. Dụ Trì Diệp cũng nói vài câu làm giảm đi vài phần lạnh lẽo của ngày thường, tư thái vui vẻ. Diệp Cẩm Tú như là một người gõ trang trí ở đại sảnh, không ai để ý tới.

Trà đến đây.

Dụ Lộ Lộ bưng nước trà đi tới, cười nhẹ nhàng, đưa cho Diệp Cẩm Tú. Diệp Cẩm Tú đứng dậy, vừa muốn tiếp nhận nói lời cảm tạ, liền Thấy Dụ Lộ Lộ cố ý buông tay, nước trà dồn hết đổ vào trên người cô ta, chén trà trong nháy mắt rơi xuống đất. Lạch cạch! . Cốc sứ vỡ vụn, Dụ phu nhân cùng Dụ Trì Diệp nhanh chóng đảo tầm mắt sắc như đao nhìn về phía Diệp Cẩm Tú.

Dụ Lộ Lộ cắn môi, hốc mắt hồng hồng, chỉ một lát nữa là khóc ra về đáng thương, cô kéo chỗ áo bị nước trà thấm ướt, yếu ớt nói: Đường tẩu, cho dù chị không thích em thì cũng không cần cố ý làm vỡ chén trà để làm em bị bóng chữ ... Diệp Cẩm Tú thất thần tại chỗ, vừa muốn mở miệng, liền nghe Dụ phu nhân âm thanh lạnh lùng nói, Cái thứ không giáo dục! Dụ Gia đây không hoan nghênh cô, cút ra ngoài cho tôi!

Không phải đâu..con..

Diệp Cẩm Tú đang muốn giải thích, Dụ Lộ Lộ cầm thật chặt tay nàng, Đường tẩu, là em sai em không nên rót trà cho chị, chị có phải là giận em nên mới làm thế với em không!.

Thực xin lỗi, tôi..

Diệp Cẩm Tú vừa muốn giải thích, liền nghe âm thanh lạnh như băng truyền đến, Loại người này không xứng cho em rót trà Dụ Trì Diệp tiếng nói giống như hàn băng, Diệp Cẩm Tú cúi đầu cười khổ, cô biết dù giải thích gì đi chăng nữa cũng đều vô dụng. Đồi lại sẽ chỉ làm cho Dụ Trì Diệp càng thêm khinh bỉ

Dụ Lộ Lộ buông lỏng tay ra, đáy mắt hiện lên một tia đắc ý, giả ý giải thích, Đường ca, anh đừng nói như vậy...

Cút ra đi, Dụ Trì Diệp trên mặt bao trùm một tầng sương lạnh, Dụ phu nhân cũng nhú mày, Thật là có mẹ sinh mà không có mẹ dạy, còn không mau cút đi?

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Diệp Cẩm Tú trong lòng gợn sóng mãnh liệt, nhưng chỉ có thể nhịn, ngụ ở đáy mắt đã có chất lỏng uồn ướt, xoa người đi ra đại sảnh. Phía sau truyền đến thanh âm hùng hùng hồ hồ của Dụ phu nhân, cô giống như bước trên mũi dao mỗi lần bước đều bị đâm đau nhói

Đứng ở trước cửa Dụ gia, cô đông cứng chân, gió lạnh vù vù thổi qua, cô quên mang theo áo khoác, trên người chỉ có lớp áo len mỏng. Diệp Cẩm Tú ôm lấy thân thể không ngừng run rẩy. Người hầu thấy đáng vẻ cô, trong mắt tràn đầy ý thương hại. Cô quay đầu, hai con mắt trong trẻo nhìn chằm chằm bên ngoài đường phố, nhớ tới đứa con trong bụng, trong lòng tràn đầy sự chua xót.

Ồ ! Đây không phải là Dụ phu nhân sao

Dụ Lộ Lộ ngang ngược kiêu ngạo, cắt ngang những suy nghĩ của cô, Diệp Cẩm Tú ngẩng đầu, bắt giác lùi lại.

Làm sao, vậy mà đã không chịu được rồi

Dụ Lộ Lộ môi đỏ mọng giương lên, toàn thân váy hồng mềm mại đáng người thương tha.

Thấy bộ dáng chật vật của Diệp Cẩm Tú .cô càng thêm đắc ý, Làm dụ phu nhân cảm giác thế nào, có thể kích thích lắm không ?

Diệp Cẩm Tú trầm mặc không nói, một mực không mở miệng. Dụ Lộ Lộ lấy móng tay quăn quanh tóc cô, cười nhạo nói, Cô ở Dụ Gia đến hạ nhân cũng không bằng ?

Bị cười nhạo như vậy, Diệp Cẩm Tú muốn đấu võ mồm, nhẹ nhàng nói, Không liên quan tới cô.

Cướp đi người đàn ông của chị mình đã đủ buồn nôn, lại còn có thể vô sỉ tới mức ở lại, mặt cô đúng là đủ dày.

Dụ Lộ Lộ khoe mắt lộ ra sự châm biếm, Diệp Cẩm Tú tâm phiền ý loạn.

Năm đó, rõ ràng là Diệp Minh Châu đi nước ngoài, không muốn cùng Dụ Trì Diệp kết hôn nên ba cô mới đem cơ hội đó gả cô cho Dụ Trì Diệp. Như thế nào trong mắt bọn họ, cô lại trở thành kẻ cướp chồng của chị?

Dụ Lộ Lộ tiến lên, giờ tay túm chặt tóc của cô, trong đôi mắt tràn đầy hận ý: Tôi nói cho cô biết, chỉ cần có tôi ở đây, thì cô đừng hòng được sống tử tế ở dụ gia ngày nào.

Cái kéo mạnh bất ngờ làm Diệp Cẩm Tú thống thiết đau đớn kêu lên, Dụ Lộ Lộ buông tay ra, hung hãn cười, Yên tâm, toàn bộ người của Dụ gia, kể cả đường ca của tôi, đều chỉ muốn tôi đánh chết cô thôi.

Diệp Cẩm Tú trong lòng một tiếng cười lạnh, tiến lên một bước, để cao gót giẫm lên chân Dụ Lộ Lộ, chà đạp.

Dụ Lộ Lộ quá sợ hãi, vừa muốn kêu, liền nghe Diệp Cẩm Tú ghé bên tai, thanh âm lạnh như sương lạnh, Vừa rồi, đám người hầu đã thấy cô túm tóc tôi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9:

Cô không ngốc, chỉ là không nghĩ muốn ở trước mặt Dụ Trì Diệp chia rẽ người khác.

Cô giương đầu lên, nhìn về phía Dụ Lộ Lộ, ánh mắt lạnh nhạt, tràn đầy trấn định, Với cả tôi ở Dụ gia có thể nào, thì tôi lướt cái thứ làm nghề hạ tiện như cô phán xét sao?

Dụ Lộ Lộ chân động rút lui hai bước, Diệp Cẩm Tú nào đâu giống Diệp Minh Châu nói, là một kẻ yếu đuối vô năng?

Cô cố gắng bình tĩnh, bày ra một tia khó coi cười lạnh: cứ chờ đó rồi xem đi!

Nhìn thấy Dụ Lộ Lộ xoay người vào Dụ gia, Diệp Cẩm Tú mới nhẹ nhàng thở ra.

Cô lúc nào cũng chán ghét phải đối chọi với người khác nhưng không phải là cô sợ.

Ở ngoài cửa đợi hơn một giờ, không thấy Dụ Trì Diệp xuất hiện, Diệp Cẩm Tú ngồi xổm dưới gốc cây tường vi lẳng lặng nhìn đóa hoa bay xuống.

Tiếng bước vững vàng càng ngày càng gần, trong lòng cô vui vẻ, vội vàng đứng dậy, chân cũng đã ngồi xổm khá lâu nên tê rần, giày cao gót lúc này làm chân của cô vụng vẹo cả người ngã về sau. Trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc, Một bàn tay vững vàng chồm chặt lấy thân thể cô.

Mùi này không phải Dụ Trì Diệp, trong lòng nàng cả kinh, bối rối đứng dậy, thoát khỏi vòng tay người nọ. Ngẩng đầu vừa thấy, là đường đệ của Dụ Trì Diệp, Dụ Phi Trạch.

Dụ Phi Trạch toàn thân chấn gió, khuôn mặt thanh đạm, thái độ ôn nhu, nhìn khuôn mặt điệp cẩm Tú: Không sao chứ?

Tay hắn vẫn đỡ cánh tay của cô, cô nhẹ nhàng đẩy ra, tâm chỉ như nước, Cảm ơn, tôi rất tốt.

Về mặt cô tuy bình tĩnh, nhưng nhìn đôi mắt hổ phách sâu thẳm kia thật không thể nói dối.

Em nói dối.

Dụ Phi Trạch thấy khuôn mặt cô trắng bệch, cởi áo khoác, đau lòng, Năm đó, nếu như cô không cự tuyệt tôi, hiện tại...

Phi Trạch, tôi xin lỗi.

Diệp Cẩm Tú cự tuyệt áo khoác của hắn, ngẩng đầu hướng hắn thanh nhã cười, Chuyện này, là do tôi tự chọn lấy, không có liên quan đến ai hết.

Dụ Phi Trạch thích cô, cô cũng biết.

Ba năm trước đây, cô lựa chọn nghe theo sự an bài của ba, nhưng không nghĩ tới, lại có kết quả như vậy.

Dụ Phi Trạch cầm tay nàng, dịu dàng ôn nhu: Cẩm Tú! Bao giờ cô muốn tới bên tôi, thì tôi vẫn luôn chờ.

Lời nói này làm cho người ta chịu không nổi. Diệp Cẩm Tú vừa muốn chối từ, liền nghe thấy một tiếng lạnh lùng cười nhạt, Đường đệ, xem ra cậu thích đi nhạt nhẽo của người khác nhỉ?

Dụ Trì Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện, cầm áo khoác của Diệp Cẩm Tú trong tay, bắt gặp hai người hết sức thân mật, lòng mày hắn nhú lại.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10:

Vào đông mông lung, dưới cây tường vi Diệp Cẩm Tú khuôn mặt nhỏ nhắn bị lạnh trở nên trắng bệch, làm cho người ta trong lòng nổi lên triu mến, nhìn sơ qua lông mày thanh nhã nhíu lên, tựa hồ có phảng phất ưu sầu.

Một đôi mắt hạnh đang bình tĩnh nhìn hắn, ánh mắt vô ý lưu chuyển, đều làm cho người khác chân động hồn phách. Chóp mũi vênh cao, lười biếng như Tiểu Miêu, đôi môi hồng hào mím lại, Tựa hồ là đang khần trương.

Dụ Phi Trạch hừ lạnh: Dụ Trì Diệp, nếu như anh đối xử không tốt với Cẩm Tú, tôi sớm muộn cũng sẽ cướp cô ấy về. Sự ám áp này đã bao lâu rồi cô chưa được cảm nhận, nói không cảm động thì đúng là giả.

Cô hấp háp cái mũi,muốn nói chuyện thì đã bị Dụ Trì Diệp ném áo khoác vào mặt

Dụ Trì Diệp trào phúng nhìn hấn, lạnh nhạt Cô ta mặt dày mày dạn muốn ở lại Dụ gia, chẳng liên quan tới tôi. Nghe xong lời nói lãnh khốc ấy, Diệp Cẩm Tú hai chân tê dại, tâm theo lời nói mà chết lặng.

Đi theo Dụ Trì Diệp ngồi lên xe, bên trong xe hơi có thiết bị sưởi ấm, làm cho cô cuối cùng cũng tỉnh táo, ngoài xe, Dụ Phi Trạch vẫn không nhúc nhích đứng tại chỗ. Hấn đưa ánh mắt thâm u nhìn bên trong xe. Diệp Cẩm Tú không dám nhìn tới, nếu cô nhìn lộn xộn, Dụ Trì Diệp chắc chắn sẽ thêm vài lời cay độc.

Đôi chân Đông cứng rớt cục khôi phục chút tri giác, Dụ Trì Diệp cười lạnh: Đạo này lá gan lớn nhỉ, lại dám đi câu dẫn đàn ông cơ à. Hấn ngồi ở hàng ghế trước, ngón tay thon dài đẹp nắm tay lái, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chăm chú vào phía trước.

Diệp Cẩm Tú không có tâm tư cùng hấn tranh cãi, Chỉ là ngẫu nhiên gặp thôi , em với anh ta...

Chẳng liên quan đến tôi.

Dụ Trì Diệp không hề có cảm tình cắt ngang lời nói của cô, Bộ dạng lúc đó không hề có chút ôn nhu nào

Đáy lòng cô trầm xuống, cô sớm nên biết, hấn hấn không nghe bất kỳ lời giải thích nào của cô...

Nếu cô làm ảnh hưởng thể diện của Dụ gia

Hấn tiếng nói trầm thấp, nghiêm túc khển người nghe cảm e sợ, Tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho cô.

Hấn như vậy lãnh huyết vô tình, cô còn chờ mong cái gì? Nghe nói như thế, nàng nghiêng đầu nhìn phía ngoài cửa sổ, xoang mũi ê ẩm, cô cố nén cơn sóng lớn đang trời dậy

Đúng lúc này, điện thoại Dụ Trì Diệp vang lên, không biết đầu bên kia điện thoại nói gì đó, hấn thanh âm chớp mắt ôn hòa lại, Được, anh đến đón em.

Trong vòng mấy giây, thái độ của hấn thay đổi tuyệt nhiên không giống như lúc nói chuyện với cô.

Diệp Cẩm Tú nhớ tới một câu, hấn nào đâu lạnh lùng, chỉ là ầm áp nơi họ không dành cho bạn mà thôi.

Trong lòng chưa xót, cuốn sạch toàn thân...

Àm!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Cửa xe đóng lại, gió lạnh từ phía sau thổi qua, Diệp Cẩm Tú chiếc xe của Dụ Trì Diệp chạy xa

Nhận được cuộc gọi điện thoại kia, hấn liền đuổi cô xuống xe. Cô cảm nhận được trong lòng của hấn, cô chẳng có chút phân lượng gì cả. Khóe miệng cười lộ ra một tia chua xót

Cô mặc chiếc áo khoác lên, ngón tay đông lạnh vô cảm. Cô nhìn chung quanh căn bản nơi này không có một dáng người. Nếu muốn về nhà, còn phải đi bộ hơn một tiếng đường núi mới đến

Dưới chân, giày cao gót vướng víu, cô giẫm lên vài bước, bàn chân liền đau làm cho người ta khó có thể chịu được. Cô khom lưng, chuẩn bị xoa xoa bàn chân tiếp tục.

Đột nhiên, một hồi tiếng còi xe vang lên bên cạnh cô

Cô ngẩng đầu, Thấy trong cửa kính xe là Dụ Phi Trạch trên mặt nụ cười như xuân phong. Lên xe.

Diệp Cẩm Tú sửng sốt, không hề nguyện ý đi lên,chối từ: Không cần, tôi...

Lên xe.

Dụ Phi Trạch ý cười vẫn như cũ, nhưng không nhu hòa như trước Cẩm Tú, dừng bước đầu nữa.

Bốn chữ, lại để cho Diệp Cẩm Tú cảm thấy đáy lòng hòa tan thành một mảnh, Dụ Phi Trạch xuống xe từ lúc nào, anh chạy vòng tới ghế phụ mở cửa xe cho cô. Thấy Diệp Cẩm Tú bất động, anh nhướn mày. Làm sao vậy, không muốn trở về sao?

Diệp Cẩm Tú hốc mắt ẩm ướt, vội vàng lắc đầu, không biết nói cái gì cho phải, khom lưng vào bên trong xe.

Không khí thật sự giương gao, Dụ Phi Trạch bật bản nhạc Ballad nhẹ nhàng, không hề biết cô cảm thấy khó chịu.

Cẩm Tú, cuộc sống không có chút hạnh phúc gì tại sao không bỏ anh ta đi?

Dụ Phi Trạch thanh âm nhàn nhạt, tựa hồ chỉ là đang hỏi cô tiếp theo muốn ăn cái gì. Nhưng cô cảm thấy không thoải mái, trong lòng nặng trĩu.

Rời đi?

Cô chưa bao giờ nghĩ tới sẽ bỏ Dụ Trì Diệp, có lẽ là cô quá mức ngu ngốc chỉ muốn ôm những thứ không hạnh phúc.

Tôi sống rất tốt, không có như anh tưởng tượng kém tới mức đó đâu..

Cô cố gắng che giấu, lại quên mất cuộc sống mà cô trải qua trôi đi ra sao. Chỉ cần là người tình từng một xú cũng có thể nhìn ra.

Dụ Phi Trạch không nói tiếp, chỉ là nhọt nhạt cười, Bài hát này tôi cực kỳ thích, mỗi lần nhớ cô, tôi đều đã nghe bài hát này.

Những lời chứa đầy tình ý này, làm cho mang tai cô đỏ một mảnh, cô cúi đầu, ngập ngừng, Phi Trạch..

Chúng ta có hợp hay không, không phải cô định đoạt là được đâu.

Dụ Phi Trạch quay mặt về phía cô, khoe miệng chếch lên một đường cong đó là sự sắp đặt của ông trời.

Cô nói không ra lời, trong xe bây giờ chỉ còn lại tiếng ca dập dờn nhẹ nhàng.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12:

Nửa giờ sau, xe dừng lại trước cửa, Diệp Cẩm Tú nắm chặt áo khoác, ngón tay đặt lên tay cửa nói Phi Trạch, cảm ơn đã đưa tôi về. Dụ Phi Trạch lòng mi khẽ chớp, mỉm cười, Như này mà cũng tính là cảm ơn à? Cô nghiêng đầu sợ hãi giống như Tiểu Bạch Thỏ, không rõ ý anh. Hắn nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên như chuẩn bị hôn.

Trên người hắn tỏa ra mùi thơm mát bao trùm. Diệp Cẩm Tú bị dọa giật mình, theo phản xạ đẩy bàn tay hắn ra, móng tay đâm vào da hắn: Dụ Phi Trạch, anh! Cô hung hăng đẩy ra hắn, bước xuống xe. Dụ Phi Trạch nhìn cô bối rối chạy vào trong, khoe miệng nở nụ cười bán nguyệt âm áp.

Cẩm Tú, sẽ có một ngày, cô sẽ lại là của tôi.

Hai người đều không có chú ý tới, ngay trong hoa viên Dụ gia, một người phụ nữ chính đang cầm cameras, nhìn thấy cảnh tượng thú vị liền chụp mấy tấm, đặc ý nở nụ cười.

Về nhà, Diệp Cẩm Tú liền vào trong phòng, nhớ tới cảnh tượng vừa rồi ở trên xe, cô liền cảm thấy nguy hiểm. Cô chui vào chăn, mơ mơ màng màng ngủ, toàn thân lạnh toát, đắp bao nhiêu chăn cũng cảm thấy không đủ. Cô đem mình bao bọc trong chăn, mãi đến khi trán xuất hiện mồ hôi, cô mới mê man ngủ.

Hôm nay ngoài trời gió thổi lạnh, cho dù là người đàn ông cường tráng cũng khó mà chịu được. Huống chi, thân thể cô lại yếu như vậy.

Cũng không biết cô đã ngủ bao lâu, mãi đến khi dưới lầu truyền đến tiếng nói chuyện, cô mới tỉnh lại. Thân thể vẫn không thoải mái, toàn thân nặng nề. Nhìn phía ngoài cửa sổ, một mảnh bóng đêm mông lung, đồng hồ treo tường đã điểm bảy giờ tối. Đầu óc cô hỗn loạn. Bụng đói, cô khoác vào cái áo ngủ dày, đi đôi dép bông, đi xuống lầu tìm đồ ăn.

Trên sofa dưới đại sảnh, Ngải Ly đang ngủ trên người Dụ Trì Diệp, vẻ mặt lầy lợm, Diệp, không thể tưởng tượng được đi, cô ấy làm chuyện như vậy sau lưng anh. Diệp Cẩm Tú ngừng chân, tay trượt trên lan can. Nghe thấy động tĩnh, Ngải Ly nhìn về phía cô, cười âm lãnh, Dụ Trì Diệp đang ngồi sofa, giống như tượng băng vạn năm, toàn thân phát ra hàn ý làm cho người ta sợ run. Nhìn thấy cảnh này, Diệp Cẩm Tú coi như không thấy gì, cô coi như không có hai người, chuẩn bị yên lặng đi xuống phòng bếp tìm đồ ăn.

Dù cô không muốn ăn, thì đứa bé trong bụng cô cũng muốn ăn.

Đứng lại.

Phía sau vang lên âm thanh lạnh lẽo của Dụ Trì Diệp .

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Cô quay đầu, khuôn mặt còn buồn ngủ mặt nhìn hai người, không hiểu bọn hắn muốn làm cái gì. Hắn ánh mắt sắc bén giống như mãnh thú, nhưng cô cũng không biết hắn muốn làm cái gì. Cô hình như, cũng không có trêu chọc hắn.

Có chuyện gì sao?

Giọng nói cô thoáng khàn khàn, vì bị sốt nên đôi má đỏ ửng. Hắn trầm mặc, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm cô, cô vậy mà làm như không có việc gì !

Dụ phu nhân, cô cũng quá đáng quá rồi nha, làm sao lại có thể làm việc có lỗi với Diệp như thế? Ngải Ly từ trên ghế sofa đứng lên, cầm trong tay một xấp hình, đi tới phía nàng. Cô như vậy làm Diệp rất khó chịu. Chăm chọc khiêu khích già bộ làm người tốt, làm cho người ta buồn nôn, Diệp Cẩm Tú lông mày giương lên, không hề để ý tới, xoay người đi vào phòng bếp, Tôi không biết cô nổi điên làm gì.

Phía sau vang lên tiếng cười nhạo, không đợi cô phản ứng kịp, sau đầu đã bị đồ vật ném tới.

Diệp Cẩm Tú hai tròng mắt chứa lửa giận, lại cố nhịn xuống, cô quay đầu lại, nhìn trên mặt đất rơi rụng ảnh chụp, cả người ngây ngẩn . Trên sàn, hơn mười tấm ảnh chụp, đều là cô cùng Dụ Phi Trạch ở trên xe bộ dạng thân thiết . Trong lòng nàng quặn lại, xế chiều hôm nay, cô căn bản là không có cùng Dụ Phi Trạch làm chuyện như thế, những tấm ảnh này, bởi vì góc độ chụp kĩ xảo, giống như hai người đang hôn nhau.

Thế nào hả, không lời nào để nói sao, Dụ phu nhân, cô cũng không biết điều gì cả. Diệp đối với cô tốt như vậy, mà lại dám phản bội anh ấy? ! Ngải Ly ngữ khí tăng lên, trên mặt ý cười, lại càng ngày càng hung hãn.

Diệp Cẩm Tú ngồi xổm xuống, nhặt những tấm hình kia lên, ngón tay run rẩy, trên mặt tê dại. Đó không phải là thật, tôi cùng anh ấy, chẳng hề có chuyện gì hết! Cô đứng lên, Dụ Trì Diệp về mặt âm trầm ngồi ở trên ghế sofa, cô nắm ảnh chụp, nghiêng ngả lao đảo đi tới, bối rối giải thích, Nếu anh không tin, thì gọi điện thoại Cho Dụ Phi Trạch đi!

Ha ha... Ai chẳng biết đó là gian phu của cô, hai người đã sớm thông đồng rồi!

Ngải Ly thêm mắm thêm muối, vốn sắc mặt Dụ Trì Diệp không tốt, bây giờ lại đen một tầng. Diệp Cẩm Tú hít sâu, nhìn về phía Ngải Ly, cắn răng: Tôi không có chính là tôi không có, tôi không giống cô, bán đứng thân thể mình, lấy lòng đàn ông làm niềm vui! Tôi không có hạ tiện như cô!

Bốp!

Một cổ lực lớn giáng cái tát xuống gò má ửng hồng của cô. Thân thể vốn đang suy yếu dưới cổ lực ấy thực không chịu nổi, lao đảo ngã xuống sàn.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 14

Cô ôm mặt, không tin được nhìn về phía Dụ Trì Diệp, dưới ngọn đèn vàng hạ, đáy mắt cô bao phủ bởi một lớp chất lỏng. Đôi má đỏ hồng hực, mặc dù như thế không sánh được vết thương lòng mà Dụ Trì Diệp đem đến cho cô.

Kết hôn ba năm, hắn chưa bao giờ đánh cô, tuy thường ngày thô bạo không để cô vào mắt. Nhưng chưa bao giờ giống làm khó cô

Dụ Trì Diệp cũng ngây ngẩn cả người, nhưng lập tức khôi phục vẻ mặt hung ác nham hiểm, ánh mắt hắn sắc bén nguy hiểm liếc cô một cái, lạnh nhạt nói: Ly hôn.

Giấy thừa thuận li hôn...

Diệp Cẩm Tú nắm tay hấn đẩy tờ giấy kia, lắc đầu, Em sẽ không ly hôn.

Trên giấy thỏa thuận ly hôn viết rõ ràng, cho dù ly hôn cô cũng sẽ có tài sản, cho dù thế cô vẫn sẽ không ly hôn.

Ba năm trước đây, trước khi ba cô lâm chung đã giao cô cho Dụ Trì Diệp trong tay, là muốn để cho cô hạnh phúc, không phải để cho cô đi đến con đường ly hôn.

Dụ Trì Diệp cười lạnh, trong mắt hiện lên tia tàn ác Không ly hôn thì giữ cô lại làm gì?

Đúng nha, loại phụ nữ như cô căn bản không xứng với Diệp của tôi

Ngài Ly nhích lại gần hấn, mắt liếc qua, âm thanh kiều mị Cô không có chút thức thời nào vậy?

Vừa rồi đã nhận một cái tát, nếu cô không phản kháng, Dụ Trì Diệp chỉ sẽ càng thêm chán ghét.

Diệp Cẩm Tú biết rõ điểm này, nhưng ngay cả như vậy, cô cũng phải kiên trì, Ly hôn, là chuyện không có khả năng.

Cô lại muốn hàu hạ Diệp như vậy sao? Tôi không thấy thứ phụ nữ nào vô liêm sỉ như cô. Ngài Ly nhìn không được che miệng cười, Diệp Cẩm Tú sống lưng thẳng tắp, về mặt quật cường, Ngài Ly nghiêng đầu cười, Cái thứ hàng nát như cô...

Cút!

Một tiếng thét to. Dụ Trì Diệp giống như mãnh thú bị chọc giận, trong mắt lửa cháy hừng hực nhưng lạnh lẽo như gió lạnh thấu xương, làm cho người ta run rẩy.

Ngài Ly cười run người, lời nói không khách khí Nghe thấy chưa hả, Diệp kêu cô cút đó!

Ngài Ly ôm cánh tay Dụ Trì Diệp, bày ra bộ dạng người thắng cuộc.

Diệp Cẩm Tú ngẩng đầu lên, lông mi dài run nhẹ, kiên định nhìn hấn.

Dụ Trì Diệp hất tay cô ta ra, giọng nói âm lãnh, khí thế làm cho người ta sợ hãi, Ngài Ly, tôi kêu cô cút.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Thời khắc này, Ngài Ly ngây người, cô ta quay đầu nhìn hấn, đôi mắt to rung rung nước mắt: Diệp, em có làm sai gì đâu?

Dụ Trì Diệp lạnh lùng mặt mũi tối sầm liếc cô một cái, cầm theo một tờ chi phiếu, Phu nhân Dụ gia, cũng đến lượt cô chà đạp sao?

Chi phiếu bay xuống mặt sàn, Ngài Ly cắn môi, nước mắt chảy xuống, Diệp...

Về sau không được xuất hiện ở trước mặt tôi nữa.

Sắc mặt âm trầm đáng sợ, Ngài Ly cũng không dám nhiều lời, ngồi xuống mặt đất nhặt tờ chi phiếu lên, rung rung chạy ra ngoài.

Diệp Cẩm Tú nhìn cửa đóng lại, một hồi choáng váng. Cô hoàn toàn không hiểu Dụ Trì Diệp muốn làm gì, đầu óc hấn có vấn đề sao?

Cô cố gắng đứng dậy, nhưng hơi chóng mặt, thiếu chút nữa ngã lên người hấn.

Dụ Trì Diệp dùng tay ngăn cô lại, đẩy cô nằm xuống ghế sofa.

Tia sáng vàng chiếu xuống, gương mặt sinh ra chút huyết sắc, thân thể hấn che hơn phân nửa nguồn sáng, cô toàn thân bị bóng hấn che khuất. Chỉ có thể nhìn thấy đỉnh đầu hấn và những vòng sáng lớn.

Dụ...

Cô muốn nói nhưng lại thôi, sô pha vốn không rộng rãi, cô bị vùi trên ghế sofa. Mà hấn chống tay vịn, toàn bộ thân thể cô đều bị bao trùm.

Cô ngửi được mùi thơm ngát từ loại dầu gội hấn dùng, cảm giác được toàn thân hấn toát ra hàn ý, cô chỉ biết ấp a ấp úng giải thích, Em cùng Dụ Phi Trạch, là trong sạch.

Hắn không nói một tiếng, bình tĩnh nhìn cô. Cô giống như một chú nai con, trông mong nhìn hắn, trong đôi đồng tử đó phản chiếu khuôn mặt của hắn. Hai cánh môi hồng của cô ướt át mềm mại, làm cho người ta nhìn không được chỉ muốn chiếm lấy.

Hắn cổ họng nóng lên, nuốt nước bọt xuống, khước miệng gọi lên một tia cười lạnh, Nói vô căn cứ.

Diệp Cẩm Tú trong lòng hoảng hốt, biết có nói thế nào đi nữa hắn cũng không tin mình, ngón tay mềm nhũn nắm trước ngực áo, mùi hương trên người cô, bay vào xoang mũi hắn.

Cô không biết động tác này có thể kích dục một người đàn ông. Cô cắn chặt hàm răng, bắt đắ dĩ vừa giận lại vừa hận, Trong xe của Dự Phi Trạch có hộp đen, anh không tin có thể đi kiểm tra.

Để chứng minh sự trong sạch của cô có rất nhiều cách, cô làm gì phải sợ hãi như vậy.

Dự Trì Diệp ngón tay thon dài di chuyển kẹp lấy tay cô, giọng nói trầm thấp, Tôi nói rồi, cô tốt nhất đừng làm Dự gia mất mặt.

Hắn là đang nói chuyện vừa nãy hay chuyện sáng nay.

Ngón tay lạnh lẽo của hắn như dòng điện chạm vào cô làm cho thân thể cô run rẩy, cô cố gắng duy trì hô hấp, lại không chú ý vật tròn trịa trước ngực cũng không ngừng lên xuống.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Làm cho người ta miên man bất định.

Ngón tay hắn trượt một đường đi xuống, hung hăng cởi áo ngủ của cô ném xuống sàn, lộ ra bên trong áo ngủ hồng nhạt mỏng, đem thân thể cô phơi bày ra hết. Đường cong mềm mại được nội y phác họa, cái cổ thon dài đi xuống là xương quai xanh tinh xảo làm cho người ta khó quên, làn da trắng như bạch ngọc lộ ra.

Tầm mắt hắn bắt đầu rối loạn. Cô còn đang sốt, không chú ý tới nét mặt của hắn. Ngón tay hắn chạm cô cô cảm giác lạnh thấu xương.

Dự Trì Diệp, tôi khó chịu...

Trên mặt cô đỏ ửng càng ngày càng đậm, đầu cô mon man, cảm giác trong đầu mỗi dây thần kinh đều nhức nhói. Nhưng những lời này qua tai Dự Trì Diệp, lại nghe thành ý khác.

Sao vậy, Dự Phi Trạch chạm cô mới cảm thấy không khó chịu, ?

Hắn đột nhiên đưa cánh tay ôm dưới lưng cô, thô bạo đem thân thể của cô ép dưới thân mình, để lộ ra vòng eo mảnh khảnh của cô.

Diệp Cẩm Tú thở dốc, nhìn cặp mắt chứa đầy dục vọng kia Em không phải... Cô có giải thích cũng vô dụng, cặp mắt hiện lên một lớp sương mù, không rõ cảm xúc. Thấy nàng không động đậy, bàn tay to lớn nóng bỏng bắt đầu cởi lớp áo ngực của cô. Diệp Cẩm Tú bên tai đột nhiên nhớ tới lời bác sĩ dặn, Thời gian đầu mang thai là lúc quan trọng nhất... Cho nên, cô không thể cùng hắn làm chuyện này được.

Dự Trì Diệp, anh... Không đợi cô kháng nghị, tay hắn ôm lấy cô thân thể cô hung hăng xoay một vòng khiến cô nằm sấp trên ghế, cánh tay cứng như sắt thép làm cho thân thể cô cong lên như con tôm. Cho dù kinh nghiệm không nhiều, nhưng Diệp Cẩm Tú biết rõ hắn đang muốn làm gì.

Lần trước hắn say rượu, điên cuồng lấy cô làm thuốc giải, làm cho cô sợ hãi đến bây giờ.

Cô biết sức lực mình yếu. Dùng sức không được cô dùng tâm kháng cự, thân thể lắc lư vận vẹo không ngừng, Dự Trì Diệp, em thật sự không được! Hôm nay không được!

Vậy bao lâu thì được?

Dự Trì Diệp thanh âm khàn vang lên bên tai cô, câu nói như lưỡi dao làm tâm cô tê dại, hắn chỉ xem cô như công cụ để phát tiết, Trừ hôm nay ra, đều được..

Giọng điệu mang theo sự ủy khuất.

Hắn cười châm chọc, ngón tay từ từ trượt trên người cô, Nếu như tôi cứ muốn hôm nay? Cô vùng vẫy Cầu xin anh...

Tôi muốn ngày hôm nay.

Dụ Trì Diệp thanh âm không rõ ràng, không để cô phản kháng hần liền nói Bằng không chúng ta ly hôn

Nghe được hai chữ ly hôn, Diệp Cẩm Tú trong nháy mắt giống như bóng cao xu xì hơi. Hần có thể dễ dàng với bất kì ai nhưng luôn uy hiếp cô. Nghĩ đến mong ước của ba, thân thể cô mềm nhũn ra không nhúc nhích tùy ý hần điều khiển giống như con dê con đang đợi để làm thịt.

Cô thỏa hiệp. Hần không muốn tiếp tục nữa, đứng dậy chỉnh lý quần áo, cùng cô giữ khoảng cách.

Cảm giác được người sau lưng đã rời khỏi, Diệp Cẩm Tú điệp xoay người nhìn lại, bắt gặp ánh mắt chán ghét của hần. Trong lòng cô hiện lên mảng lạnh lẽo.

Ceo lúc này co rúm trên ghế sofa, quần áo không chỉnh tề, nét mặt ửng hồng như hoa đào mùa xuân, hần trào phúng cười, đẩy mắt lộ ra tia khinh bỉ. Mỗi lần chạm vào cô, tôi đều cảm thấy ghê tởm tới buồn nôn.

Diệp Cẩm Tú thân thể cứng đờ, lưng nhưng không cách nào ngồi thẳng dậy. Cô một câu cũng nói không nên lời, tất cả ủy khuất đều nghẹn ngào trong cổ. Cô là con người, biết vui biết buồn. Cô cũng biết đau.

Diệp Cẩm Tú trơ mắt nhìn Dụ Trì Diệp cầm áo khoác cùng chìa khóa rời đi, dưới ánh đèn vàng hạ, bóng lưng rời đi, cho dù cô làm như thế nào cũng không giữ được, mãi đến khi tiếng đóng cửa vang lên, Diệp Cẩm Tú mới phản ứng kịp.

Chiếc áo rơi trên đất cùng mùi hương mà hần để lại, làm cho cô thức tỉnh.

Quả nhiên, hần chán ghét cô.

Chẳng cần bất kì cái gì lý gì.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Liên tiếp vài ngày, Dụ Trì Diệp cũng không về nhà. Diệp Cẩm Tú như thói quen trông coi một căn nhà rỗng, không có việc gì làm, cô thường luyện yoga, xem phim cũ, nấu những món ăn ngon.

Cô phát hiện ra không có Dụ Trì Diệp cô cũng sống tốt. Chẳng qua có chút không quen.

Hôm sau, mẹ kế gọi điện thoại tới báo cô trở về sinh nhật, Diệp Cẩm Tú lúc này mới giật mình, nhận ra hôm nay là sinh nhật mình. Khó có ai nhớ đến sinh nhật cô, từ khi ba qua đời hậu, cô không quan tâm sinh nhật của mình nữa.

Cô thay quần áo mới đứng trước gương, trong gương là người phụ nữ mặc áo bành tô xanh ngọc, cái cổ dài thon thả được bao bọc trong lớp áo len màu trắng sữa. Một đôi dây màu nâu nhạt ngắn để lộ ra đôi chân thon dài, cô đem tóc búi trong thoải mái trên đầu, lộ ra làn da trắng hồng, đôi mắt sáng ngời thu hút sự chú ý của người khác. Không trang điểm nhưng lại trong sáng tươi mát giống như đóa hoa nhài, làm cho người ta nhìn vào không rời đi được. Cô kéo khóe miệng, cố gắng nở nụ cười.

Đến Diệp gia, cô vừa bước vào cửa liền ngẩn ngơ cả người. Mẹ Kế đang nấu cơm, trong phòng khách, chị cô Diệp Minh Châu đang dựa vào bả vai rộng lớn của một người đàn ông nói chuyện thân thiết với nhau.

Đó Không phải Dụ Trì Diệp thì là ai? Nghe thấy tiếng động, Diệp Minh Châu ngẩng đầu, đôi mắt ngân nước trong phút chốc lấp đầy bởi sự ngạc nhiên và vui mừng, đứng lên chào đón cô, Em gái, em về rồi à?

Diệp Minh Châu xuất ngoại ba năm, quả thật lại càng trở nên xinh đẹp hơn. Ngũ quan càng rõ ràng, khí chất cũng càng làm rung động lòng người, với cái áo lông cô tròn ren màu xám, làm tôn lên nước da trắng yếu điệu của cô, một chỉ cần nhàn mày hay cười duyên một cái là đủ khiến bao nhiêu người động lòng.

Cô nở nụ cười tươi, sự thuần khiết thanh thoát lộ lên trên khuôn mặt. Diệp Cẩm Tú thất thần, mẹ kế gọi cô ngồi xuống ăn cơm, mà Dụ Trì Diệp ánh mắt lại chuyển qua một bên, ngồi trên ghế sofa, nghiêm túc chăm chỉ gọt táo.

Cô ngồi xuống, tầm mắt đặt trên người Diệp Minh Châu cùng Dụ Trì Diệp cứ quanh quẩn trước mặt.

Ba năm trước đây, hai người vốn là người yêu...lưỡng tình tương duyệt. Hiện giờ lại gặp nhau, bầu không khí mập mờ tràn ngập căn phòng.

Cô siết chặt vạt áo, trong lòng giống như một miếng bông mềm nhũn, cho dù có những quả đấm nện xuống thì cũng đều vô lực.

Đúng rồi.

Diệp Minh Châu yêu điệu thướt tha đi tới, mi mắt buông lỏng toát ra khí chất của đại tiểu thư khuê các, Đây là món quà chị với Tri Diệp tặng em, em xem có thích không?

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Diệp Minh Châu cười đặc biệt chân thành, không hề xa cách, đáy mắt chứa đầy hảo cảm. Diệp Cẩm Tú nơi cổ họng dâng lên một cổ chua xót, giống như xương hóc ở cổ vậy rất khó chịu. Mấy ngày rồi cô không nhìn thấy bóng dáng hần đầu, thế mà trong nháy mắt lại đi chọn quà với chị. Muốn cô xúc động mà mang ơn sao?

Diệp Cẩm Tú đáy mắt xẹt qua tia mắt mát, lại không biểu hiện ra ngoài, cô cúi đầu Ừ một tiếng, đem quà ôm vào trong ngực, ngoan ngoãn nói, Cảm ơn chị.

Cô không cần thiết phải để ý đến ý nghĩa của món quà này, cô cũng chẳng hề muốn nó. Minh Châu, lại đây. Dụ Tri Diệp giọng trầm trầm, mang theo chút lười biếng. Hần lấy những miếng táo vừa gọt cắm lên cây tăm đưa cho Diệp Minh Châu.

Diệp Minh Châu ngồi ở bên cạnh, khó xử nhìn thoáng qua Diệp Cẩm Tú Em gái, ăn táo không? Cô không trả lời, chỉ thấy Dụ Tri Diệp nhìn Diệp Minh Châu tràn đầy ôn nhu, cánh tay hần đáp khoác trên ghế dựa, như là đem cả người Diệp Minh Châu ôm vào lòng, giọng điệu cung chiều, Cái này là anh gọt cho em đấy.

Diệp Cẩm Tú mặt không chút đổi sắc, trái tim giống như bị bóp nát, trong mắt hần, cô ngay cả chút quan tâm cũng không xứng.

Cô đem quả để xuống, xoay người đi vào phòng bếp, đem những giọt nước mắt nuốt vào trong: Em đi giúp mẹ. Cô sợ cô không trốn thì không còn dũng khí trốn nữa.

Lúc ăn cơm, Diệp Cẩm Tú ngồi kế mẹ kế, Diệp Minh Châu ngồi bên cạnh Dụ Tri Diệp. Cô một chút khẩu vị cũng không có, chỉ biết nhìn Dụ Tri Diệp mỉm cười, quan tâm gấp thức ăn cho Diệp Minh Châu Món cá mà em thích nhất này. Gò má xinh đẹp của Diệp Minh Châu đỏ ửng, xấu hổ hờn dỗi, Tri Diệp, em tự lấy được mà..

Hần lại giống như không có nghe thấy, đem tôm lột sạch vỏ đặt trong chén, mỉm cười, Cả món tôm em thích này.

Mỗi cái cau mày, mỗi tiếng cười, cũng không phải dành cho cô. Cảm nhận được ánh mắt đang nhìn mình, hần quay sang cô, trong nháy mắt ánh mắt lạnh lẽo cực điểm. Cô vội vàng cúi đầu, yên lặng ăn cơm.

Giờ khắc này, cô cũng không biết vì sao cô lại xuất hiện tại nơi này.

Một bữa cơm đặc biệt khó chịu, Diệp Minh Châu luôn gấp thức ăn cho cô như là ban cho cô vậy, nếu cô biểu hiện bất mãn, còn có thể bị Dụ Tri Diệp châm chọc trên tức.

Cô biết, Trong lòng Dụ Tri Diệp Diệp Minh Châu mới là vị công chúa thiện lương ôn nhu, dịu hiền. Mà cô, chẳng qua là kẻ độc ác hạ tiện.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Cơm nước xong, cô thu dọn bát đĩa đi xuống phòng bếp, Diệp Minh Châu cũng vào theo: Em gái, hôm nay là sinh nhật của em, sao lại để mình em dọn dẹp thế để chị giúp em?

Dụ Tri Diệp lại không mặn không nhạt nói Không hề gì, cô ta có thể làm được mấy chuyện này. Một câu nói, giống như hàng vạn mũi tên bắn vào ngực cô.

Diệp Cẩm Tú không khoe miệng giật giật, hiện lên nụ cười châm biếm, Một mình em làm là được.

Không được.

Diệp Minh Châu lấy đi chén đĩa trong tay cô, nhẹ nhàng nói, Để chị giúp cho.

Loại chuyện này, một mình cô cũng có thể làm được, mà Diệp Minh Châu qua đây chỉ là thêm phiền.

Cô đổ nước rửa chén vào, lau sạch chén rồi đặt vào bồn nước bên cạnh, Diệp Minh Châu cầm lên không may trượt tay chén đĩa rơi trên mặt đất.

Choang !

Bát đĩa chia năm sẻ bảy tứ tung trên mặt đất, Diệp Minh Châu bị dọa ôm đầu hét chói tai, cô cúi xuống yên lặng nhặt những mảnh sứ bỏ vào thùng rác. Đột nhiên, một mảnh sứ sắc bén cắt vào ngón tay cô, trong nháy mắt từng giọt máu đỏ tươi bắt đầu chảy ra rồi theo đầu ngón tay rơi xuống.

Đúng lúc này, Dụ Trì Diệp xông vào, nhìn thấy dưới đất là một mảnh tàn cuộc, cùng với một người đang im lặng dọn dẹp mà Diệp Minh Châu đứng cạnh hiển nhiên bị kinh sợ, trên mặt là sự hoảng hốt.

Hắn đi qua, một tay ôm lấy Diệp Minh Châu vào ngực Có bị thương không?

Diệp Minh Châu núp ở trong ngực hắn run rẩy, một lúc sau mới bình tĩnh, ngẩng đầu lên, tròn mắt ướt sũng nhìn về phía hắn, cần mồi nói Em không sao...

Diệp Cẩm Tú cũng dọn xong những mảnh sứ, đầu ngón tay vẫn chảy máu, nhưng Dụ Trì Diệp hiển nhiên xem như không có gì, hai tròng mắt ngập tràn lửa giận, khiển trách, Chuyện này là sao? Cô thấy Minh Châu bị dọa thành thế nào chưa!

Hắn hoàn toàn không suy nghĩ đến cảm nhận của cô, Diệp Cẩm Tú chỉ cảm thấy thật hoang đường. Nhìn Diệp Minh Châu chân tay luống cuống đứng ở bên cạnh hắn, cô hình như đã biết vì sao cô vĩnh viễn sẽ bị Dụ Trì Diệp ghét bỏ

Em..

Cô vừa muốn giải thích, liền nghe Dụ Trì Diệp cười lạnh, Về sau đừng để xảy ra chuyện như vậy nữa, lúc nào cô cũng phải để ý đến an toàn cho Minh Châu! Cô im lặng, cho dù cô có nói gì đi chăng nữa cũng đều là vô dụng.

Nhìn hắn ôm Diệp Minh Châu đi vào phòng khách, cô cúi đầu nhìn ngón tay đang đổ máu, lộ vẻ sầu thảm cười. Diệp Minh Châu là một viên kim cương trên cao, còn cô đối với hắn mà nói, mà cô chỉ là hạt bụi để giẫm đạp dưới chân ?

Đau lòng cùng bị thương như vậy thật ra cũng không sao.

Trên đường về nhà, cô thức thoir ngồi đằng sau sau, suốt đoạn đường Dụ Trì Diệp không hề hé răng

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: lỗi (chưa xong)

Cô vuốt vuốt ngón tay bị thương, mi mắt rũ xuống.

Bỗng, phía trước vang lên giọng nói lạnh lẽo đến thấu xương của hắn, Về sau, ở trước mặt Minh Châu cô nên cẩn thận một chút.

Cô cũng không biết trong lòng mình là thứ vị gì, chỉ biết rằng nỗi chưa xót đang không ngừng lan tràn.

Cô phải bởi vì chị nên anh đuổi Ngải Lị đi đúng không?

Tuy cô không được thông minh, nhưng cũng không có ngu xuẩn đến mức không hiểu chuyện -- hắn làm sao có thể bởi vì cô, mà đuổi Ngải Ly đi.

Dụ Trì Diệp tuần nhan vẫn như cũ, ánh mắt lạnh lẽo, lãnh đạm nói: Cô biết là tốt.

Cô trầm mặc không nói, có lẽ ở trong lòng hắn, cô chỉ biết gây chuyện, làm sao biết an phận cho được. Chuyện mang thai này, cô đã suy nghĩ kỹ, mãi mãi sẽ giấu ở trong lòng .

Từ ngày sinh nhật qua đi, Dụ Trì Diệp thường xuyên không về ngủ. Cô như ngày thường thức dậy vào giờ trưa, nhìn ra bên ngoài trời một mảnh xám mờ, biết là trời cũng sắp trở lạnh rồi

Cô (nấu) hạo sữa đậu nành, chuẩn bị đợi đi mua một vài có thai mẹ bộ sách, liền nhận được Dụ Trì Diệp điện thoại.

Hắn để cho cô đem thư phòng cặp hồ sơ đưa đến công ty đi, loại này việc nhỏ vốn nên do thư ký phụ trách, nhưng hắn để cho cô chân chạy, đã không phải lần một lần hai rồi.

Cô đóng hóa, cho hắn thịnh một lon nhiệt sữa đậu nành, lúc này mới lên lầu lấy văn kiện, đi hắn công ty.

Bên ngoài sương mù mờ mờ, Hàn Phong rét thấu xương, linh tinh Tiểu Vũ hạ xuống, cô xuất môn trước bao quần thượng khăn quàng cổ cùng cái bao tay, che khuất đại nửa gương mặt.

Ngồi trên xa cũng không biết là lạnh.

Đến chỗ công ty, cô trực tiếp cười phổ thông công nhân thang máy.

Trong thang máy đầy áp người, cô này phò đả phần, thoáng có vẻ mập mạp, cửa thang máy mới vừa đóng, thân hậu liền vang lên thấp giọng nghị luận.

Nghe nói Dụ tổng mới tình đầu trở lại, hai người mỗi ngày đều đã ngáy tại văn phòng, đây cũng quá kỳ cục thôi?

Người biết cái gì, Dụ tổng sớm hay muộn cùng với lão bà ly hôn, bọn hắn hoàn toàn không có cảm tình.

Nhỏ vụn nghị luận giống như con kiến cắn cột, để cho cô toàn thân không được tự nhiên.

Trong lòng dựng đứng một tia phần nộ, Diệp Minh Châu cùng Dụ Trì Diệp tại công ty cả ngày đều đã hỗn cùng một chỗ?

Bọn hắn là có ý tứ gì?

Cô cố nén cảm xúc, không cho chính mình miên man suy nghĩ, đợi cho thang máy mọi người đi sạch, cô lúc này mới đem khăn quàng cổ gỡ xuống, phun ra một khẩu trọc khí, đi nhanh vượt qua ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Vợ Cũ: Lão Bà Đại Nhân Thật Mê Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.